

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

Управління захисту прав та інтересів
територіальної громади міста Києва

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01001, тел.: (044) 202 79 01
Контактний центр міста Києва: (044) 15 51, e-mail: court@kmr.gov.ua, сайт: kmr.gov.ua,
код ЄДРПОУ 22883141

22.06.2026 № 08/226-2052

На № 08/231-453/ПР від 09.06.2026

Київському міському голові
Віталію КЛИЧКУ

Голові постійної комісії Київської
міської ради з питань освіти і науки,
молоді та спорту
Вадимові ВАСИЛЬЧУКУ

Голові постійної комісії Київської
міської ради з питань власності та
регуляторної політики
Михайлові ПРИСЯЖНЮКУ

ВИСНОВОК

на проєкт рішення Київської міської ради від 09.06.2026 № 08/231-453/ПР «Про внесення змін до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості»

У порядку статті 31¹ Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04.11.2021 № 3135/3176 (зі змінами та доповненнями) та на виконання доручення Київського міського голови від 09.06.2026 № 08/231-453/ПР в управлінні захисту прав та інтересів територіальної громади міста Києва опрацьовано поданий проєкт рішення.

За результатом розгляду та в межах компетенції вважаємо за необхідне зазначити таке.

1. Загальні обставини та предмет регулювання проєкту рішення Київської міської ради.

Згідно з пояснювальною запискою метою проєкту рішення є забезпечення та здійснення контролю за створенням безпечного освітнього середовища суб'єктами освітньої діяльності, що забезпечують здобуття дошкільної освіти, у тому числі приватними або корпоративними закладами дошкільної освіти міста Києва, захисту прав членів територіальної громади міста Києва на здобуття дошкільної освіти у безпечних умовах.

Проект рішення підготовлено відповідно до Законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про освіту», «Про дошкільну освіту», Положення про деякі типи організації освітньої діяльності закладів дошкільної освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2025 року № 818.

Проектом рішення передбачено внести до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості затвердженого рішенням Київської міської ради від 13 вересня 2018 року №1369/5433 такі зміни:

доповнити пункт 4.2. розділу 4 Порядку новим підпунктом 8, відповідно до якого суб'єкт освітньої діяльності, що забезпечує здобуття дошкільної освіти має забезпечувати можливість швидкого доступу усіх учасників освітнього процесу до використання об'єкта фонду захисних споруд цивільного захисту (сховища, протирадіаційного або найпростішого укриття), який перебуває у його власності, наданий йому в користування засновником (засновниками), переданий на договірних засадах іншою фізичною та/чи юридичною особою або отриманий іншим законним способом, із дотриманням вимог законодавства з питань цивільного захисту та відповідно до Порядку створення, утримання фонду захисних споруд цивільного захисту, включення об'єктів до складу та виключення таких об'єктів з фонду захисних споруд цивільного захисту та ведення його обліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 138 «Деякі питання використання об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту».

Викласти в наступній редакції:

«Підпункт 8 пункту 4.2. розділу 4 Розподіл видатків на суб'єктів освітньої діяльності, що забезпечують здобуття дошкільної освіти, у тому числі, приватні або корпоративні заклади дошкільної освіти міста Києва

« 8) забезпечувати можливість швидкого доступу усіх учасників освітнього процесу до використання об'єкта фонду захисних споруд цивільного захисту (сховища, протирадіаційного або найпростішого укриття), який перебуває у його власності, наданий йому в користування засновником (засновниками), переданий на договірних засадах іншою фізичною та/чи юридичною особою або отриманий іншим законним способом, із дотриманням вимог законодавства з питань цивільного захисту та відповідно до Порядку створення, утримання фонду захисних споруд цивільного захисту, включення об'єктів до складу та виключення таких об'єктів з фонду захисних споруд цивільного захисту та ведення його обліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 138 «Деякі питання використання об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту»».

За наявною в управлінні інформацією кримінальних проваджень, що стосуються поданого проєкту не зареєстровано. Запити правоохоронних органів не надходили.

2. Правовий аналіз відповідності проєкту рішення положенням законодавства.

2.1. Відповідно до статті 53 Конституції України кожен має право на освіту. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної освіти в державних і комунальних закладах освіти, а також створює умови для реалізації права на освіту.

Згідно зі статтею 25 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільські, селищні та міські ради правомочні розглядати і вирішувати питання, віднесені Конституцією та законами України до їх відання.

Відповідно до підпункту 1 пункту «а» статті 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до відання виконавчих органів міських рад належать повноваження щодо управління закладами освіти, організації їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення, а також створення умов для здобуття освіти.

Статтею 3 Закону України «Про освіту» визначено, що людина має невід'ємне право на безпечні та нешкідливі умови навчання.

Відповідно до частини другої статті 25 Закону України «Про освіту» засновник закладу освіти зобов'язаний забезпечити утримання та розвиток матеріально-технічної бази закладу освіти на рівні, достатньому для виконання вимог стандартів освіти та ліцензійних умов.

Частиною другою статті 26 Закону України «Про освіту» встановлено, що керівник закладу освіти забезпечує створення у закладі освіти безпечного освітнього середовища.

Статтею 11 Закону України «Про дошкільну освіту» передбачено, що одним із принципів державної політики у сфері дошкільної освіти є забезпечення безпечних та нешкідливих умов розвитку, виховання і навчання дітей.

Постановою Кабінету Міністрів України від 07.07.2025 № 818 затверджено Положення про деякі типи організації освітньої діяльності закладів дошкільної освіти, відповідно до якого організація освітнього процесу здійснюється з урахуванням вимог щодо безпеки учасників освітнього процесу та наявності умов для їх захисту під час надзвичайних ситуацій і в особливий період.

Відповідно до статті 32 Кодексу цивільного захисту України захисні споруди цивільного захисту призначені для захисту населення від небезпечних факторів, що виникають внаслідок надзвичайних ситуацій, воєнних (бойових) дій або терористичних актів.

Порядок створення, утримання та використання об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 № 138.

Запропоновані зміни не встановлюють нових ліцензійних вимог або додаткових обов'язків у сфері цивільного захисту, а конкретизують умови використання коштів бюджету міста Києва, спрямованих на фінансування

дошкільної освіти, та спрямовані на забезпечення належного рівня безпеки дітей і працівників закладів дошкільної освіти.

Окремо слід зазначити, що відшкодування витрат на здобуття дошкільної освіти в приватних та корпоративних закладах дошкільної освіти здійснюється за рахунок коштів бюджету міста Києва та є формою фінансової підтримки суб'єктів освітньої діяльності з метою реалізації права жителів територіальної громади міста Києва на дошкільну освіту. Відповідно до статей 26, 60 та 64 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 89 та 91 Бюджетного кодексу України орган місцевого самоврядування наділений повноваженнями щодо визначення порядку та умов використання коштів місцевого бюджету в межах, установлених законодавством.

У зв'язку з цим, Київська міська рада вправі встановлювати об'єктивні, прозорі та однакові для всіх отримувачів бюджетних коштів вимоги, дотримання яких є необхідною умовою отримання відповідної фінансової підтримки. Вимога щодо забезпечення доступу учасників освітнього процесу до захисної споруди цивільного захисту не має дискримінаційного характеру, поширюється на всіх суб'єктів освітньої діяльності, які претендують на отримання бюджетних коштів, та переслідує легітимну мету — захист життя і здоров'я дітей та працівників закладів освіти в умовах дії правового режиму воєнного стану та існуючих безпекових загроз.

2.2. Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

Водночас, за результатом опрацювання проекту рішення вважаємо за необхідне зазначити таке.

З порівняльної таблиці до проекту рішення Київської міської ради від 09.06.2026 № 08/231-453/ПР «Про внесення змін до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості» запропонована редакція викладена так:

«Підпункт 8 пункту 4.2. розділу 4 Розподіл видатків на суб'єктів освітньої діяльності, що забезпечують здобуття дошкільної освіти, у тому числі, приватні або корпоративні заклади дошкільної освіти міста Києва

« 8) забезпечувати можливість швидкого доступу усіх учасників освітнього процесу до використання об'єкта фонду захисних споруд цивільного захисту (сховища, протирадіаційного або найпростішого укриття), який перебуває у його власності, наданий йому в користування засновником (засновниками), переданий на договірних засадах іншою фізичною та/чи юридичною особою або отриманий іншим законним способом, із дотриманням вимог законодавства з

питань цивільного захисту та відповідно до Порядку створення, утримання фонду захисних споруд цивільного захисту, включення об'єктів до складу та виключення таких об'єктів з фонду захисних споруд цивільного захисту та ведення його обліку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 березня 2017 р. № 138 «Деякі питання використання об'єктів фонду захисних споруд цивільного захисту».

Верховний Суд у справі № 120/8017/20-а (постанова від 27.07.2022) виснував про таке:

«29. Частиною одинадцятою статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» установлено, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування підлягають обов'язковому оприлюдненню та наданню за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Проекти актів органів місцевого самоврядування оприлюднюються в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації», крім випадків виникнення надзвичайних ситуацій та інших невідкладних випадків, передбачених законом, коли такі проекти актів оприлюднюються негайно після їх підготовки.

30. Оскільки відповідачем не дотримано строків оприлюднення проектів рішень, передбачених положеннями частини третьої статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», суди дійшли висновку, що таке порушення, відповідно, нівелює і кінцевий результат засідання першої сесії новообраної Тростянецької селищної ради 8 скликання, що тягне за собою протиправність рішень, прийнятих під час засідання сесії та за її результатами.

31. В свою чергу, підставами для визнання акта недійсним є невідповідність його вимогам чинного законодавства та/або визначеній законом компетенції органу, який видав цей акт.

32. Частиною третьою статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації» проекти нормативно-правових актів, рішень органів місцевого самоврядування, розроблені відповідними розпорядниками, оприлюднюються ними не пізніше як за 10 робочих днів до дати їх розгляду з метою прийняття.

33. Право запитувача оскаржити до керівника розпорядника, вищого органу або суду невиконання розпорядниками обов'язку оприлюднювати інформацію відповідно до статті 15 цього Закону, інші рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, що порушили законні права та інтереси запитувача передбачено частиною другою статті 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації»).

34. В частині третій статті 23 Закону України «Про доступ до публічної інформації» зазначено, що оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

35. Таким чином, законодавець не пов'язує невчасну публікацію проекту рішення органу місцевого самоврядування, з правильністю та законністю такого рішення в подальшому.

36. Так, судами констатовано факт невиконання відповідачем обов'язкових приписів Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та Закону України «Про доступ до публічної інформації» щодо обов'язку у встановлений законом строк оприлюднення проєктів рішень і суд касаційної інстанції із такими висновками погоджується.

37. Разом з тим, згідно з позицією, висловленою Верховним Судом у постанові від 08 серпня 2019 року у справі № 810/1354/18, неоприлюднення на офіційному веб-сайті органу місцевого самоврядування проєкту рішення, як акту індивідуальної дії згідно вимог статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», не є підставою для безумовного скасування оскаржуваного рішення.

Саме по собі порушення процедури прийняття акта не повинно породжувати правових наслідків для його не дійсності, крім випадків, прямо передбачених законом.

Стосовно ж процедурних порушень, то коли йдеться про порушення суто формальні, вони взагалі не впливають на дійсність акта.

38. Крім того, згідно висновку Верховного Суду, викладеного у постанові від 15 квітня 2020 року у справі № 818/294/18, відповідальність за порушення законодавства про доступ до публічної інформації несуть особи, винні у вчиненні таких порушень, зокрема, неоприлюднення інформації відповідно до статті 15 цього Закону.

39. Враховуючи вищевикладене, Верховний Суд зазначив, що саме по собі порушення порядку оприлюднення проєкту рішення ради не може бути підставою для скасування такого рішення».

З огляду на викладене, слід врахувати правові висновки Верховного Суду та вимог принципу правової визначеності для уникнення створення передумови для неоднозначного тлумачення моменту введення рішення в дію, що, у свою чергу, може призвести до виникнення безпідставних судових спорів та порушення принципу передбачуваності правозастосування.

Такий підхід узгоджується з практикою Верховного Суду щодо забезпечення стабільності та прогнозованості публічно-правових відносин.

2.3. Варто зазначити, що Верховний Суд у постанові від 10.03.2025 у справі № 320/10183/22 дійшов таких висновків:

«60. Відповідно до статті 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.

62. Частинами першою, другою та десятою статті 59 Закону № 280/97-ВР передбачено, що рада в межах своїх повноважень приймає нормативні та інші акти у формі рішень.

63. Рішення ради приймається на її пленарному засіданні після обговорення більшістю депутатів від загального складу ради, крім випадків, передбачених цим Законом.

64. Акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування з мотивів їхньої невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними в судовому порядку.

65. Відповідно до частини дванадцятої цієї ж статті визначено, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

66. Згідно із статтею 1 Закону № 1160-IV регуляторний акт – це:

прийнятий уповноваженим регуляторним органом нормативно-правовий акт, який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;

прийнятий уповноваженим регуляторним органом інший офіційний письмовий документ, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, незалежно від того, чи вважається цей документ відповідно до закону, що регулює відносини у певній сфері, нормативно-правовим актом;

регуляторний орган – Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення, інший державний орган, центральний орган виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцевий орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, а також посадова особа будь-якого із зазначених органів, якщо відповідно до законодавства ця особа має повноваження одноособово приймати регуляторні акти. До регуляторних органів також належать територіальні органи центральних органів виконавчої влади, державні спеціалізовані установи та організації, некомерційні самоврядні організації, які здійснюють керівництво та управління окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо ці органи, установи та організації відповідно до своїх повноважень приймають регуляторні акти;

регуляторна діяльність – діяльність, спрямована на підготовку, прийняття, відстеження результативності та перегляд регуляторних актів, яка здійснюється регуляторними органами, фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, територіальними громадами в межах, у порядку та у спосіб, що встановлені Конституцією України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами;

67. Згідно зі статтею 4 КАС України нормативно-правовий акт – акт управління (рішення) суб'єкта владних повноважень, який встановлює, змінює, припиняє (скасовує) загальні правила регулювання однотипних відносин, і який розрахований на довгострокове та неодноразове застосування; індивідуальний акт - акт (рішення) суб'єкта владних повноважень, виданий (прийняте) на виконання владних управлінських функцій або в порядку надання адміністративних послуг, який стосується прав або інтересів визначеної в акті особи або осіб, та дія якого вичерпується його виконанням або має визначений строк.

68. Правові висновки щодо застосування статті 4 КАС України та статті 1 Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» в аспекті визначення ознак нормативно-правового регуляторного акта викладені у постановках Верховного Суду від 21 грудня 2019 року у справі № 826/14366/15, від 9 квітня 2020 року у справі № 807/150/16, від 9 грудня 2020 року у справі № 813/746/18, від 24 червня 2021 року у справі № 560/3160/20, від 1 лютого 2022 року у справі № 160/1936/21, від 20 травня 2022 року у справі № 160/9717/21, від 11 вересня 2023 року у справі № 320/258/19, від 04 квітня 2024 року у справі № 320/2796/23 та від 14 листопада 2024 року у справі № 420/11571/21».

Маємо наголосити на тому, що *підготовка регуляторних актів органами місцевого самоврядування — це чітко регламентована процедура, що регулюється Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».* Вона включає планування, розробку проєкту та аналізу регуляторного впливу (АРВ), оприлюднення для обговорення, отримання пропозицій та прийняття на сесії ради.

Відповідно до положень Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» **зазначений проєкт рішення є регуляторним актом, а отже його розроблення, прийняття та оприлюднення мають відповідати положенням цього закону.**

Згідно положень ст. 1 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» регуляторний акт — це:

прийнятий уповноваженим регуляторним органом нормативно-правовий акт, який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;

прийнятий уповноваженим регуляторним органом інший офіційний письмовий документ, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, незалежно від того, чи вважається цей документ відповідно до закону, що регулює відносини у певній сфері, нормативно-правовим актом.

Отже, для визнання нормативно-правового акта або іншого офіційного письмового документа регуляторним актом, необхідна сукупна наявність таких ознак:

- 1) приймається уповноваженим регуляторним органом;
- 2) спрямування документу на правове регулювання господарських відносин та/або адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;
- 3) встановлення, зміна чи скасування норм права;
- 4) застосування неодноразово та щодо невизначеного (неозначеного) кола осіб.

Аналогічна позиція міститься в постанові Верховного Суду від 08.09.2021 по справі № 826/8917/17, де колегія суддів зазначила таке: «З наведених вище правових норм слідує, що регуляторний акт характеризується наступним: 1) приймається уповноваженим регуляторним органом; 2) спрямований на регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторним органом та суб'єктом господарської діяльності; 3) має ознаки нормативно-правового акта, тобто розрахований на довгострокове та неодноразове застосування, прийнятий щодо невизначеного кола суб'єктів.».

Таким чином, зазначений проєкт рішення є регуляторним актом, а отже його розроблення, прийняття та оприлюднення мають відповідати положенням закону «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Зокрема, згідно з ст. 34 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» кожен проєкт регуляторного акта, що внесений на розгляд до сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної ради, подається до відповідальної постійної комісії для вивчення та надання висновків про відповідність проєкту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону.

Відповідно до ч. 5 ст. 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» методика підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування розробниками проєктів регуляторних актів затверджується Кабінетом Міністрів України. *Методика підготовки аналізу регуляторного впливу є обов'язковою для застосування розробниками проєктів регуляторних актів.*

Таким чином, *аналіз впливу регуляторного акта, який є невід'ємною частиною проєкту регуляторного акту, має відповідати Методиці проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308.*

Також, відповідно до ч. 11 ст. 26 Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04.11.2021 № 3135/3176 (зі змінами та доповненнями) підготовка та подання проєктів регуляторних актів у сфері господарської діяльності, оприлюднення відповідних проєктів з метою одержання зауважень і пропозицій та їх урахування здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та цього Регламенту.

Окремо звертаємо увагу на наслідки недотримання вимог закону, що ставляться до регуляторних актів.

Відповідно до ст. 36 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом чи посадовою особою місцевого самоврядування, якщо наявна хоча б одна з таких обставин:

відсутній аналіз регуляторного впливу;

проєкт регуляторного акта не був оприлюднений.

У разі виявлення будь-якої з цих обставин орган чи посадова особа місцевого самоврядування має право вжити передбачених законодавством заходів для

припинення виявлених порушень, у тому числі відповідно до закону скасувати або зупинити дію регуляторного акта, прийнятого з порушеннями.

Додатково зазначаємо, що в рішенні Київської міської ради від 4 грудня 2025 року № 284/10751 Про затвердження плану діяльності Київської міської ради з підготовки проєктів регуляторних актів на 2026 рік (із змінами і доповненнями, внесеними рішеннями Київської міської ради від 23 квітня 2026 року № 404/10871, від 23 квітня 2026 року № 405/10872, від 23 квітня 2026 року № 406/10873) відсутній проєкт рішення «Про внесення змін до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості» до рішення Київської міської ради «Про затвердження Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу» від 13.09.2018 №1369/5433.

Водночас, рішення Київської міської ради «Про затвердження Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу» від 13.09.2018 №1369/5433 входить до Реєстру діючих регуляторних актів, затвердженого Постійною комісією з питань власності та регуляторної політики.

З огляду на викладене, а також наведені правові висновки Верховного Суду, рішення органу місцевого самоврядування за своєю правовою природою є нормативно-правовим та регуляторним актом, оскільки встановлює загальні правила регулювання здійснення видатків на дошкільну освіту, поширюється на невизначене коло осіб та розраховане на неодноразове застосування. ***Відтак, його прийняття має здійснюватися з обов'язковим дотриманням вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а недотримання відповідної процедури свідчить про наявність підстав для визнання такого рішення протиправним та нечинним.***

Викладене узгоджується з правовими висновками у постановах Верховного Суду від 21 грудня 2019 року у справі № 826/14366/15, від 9 квітня 2020 року у справі № 807/150/16, від 9 грудня 2020 року у справі № 813/746/18, від 24 червня 2021 року у справі № 560/3160/20, від 1 лютого 2022 року у справі № 160/1936/21, від 20 травня 2022 року у справі № 160/9717/21, від 11 вересня 2023 року у справі № 320/258/19, від 04 квітня 2024 року у справі № 320/2796/23 та від 14 листопада 2024 року у справі № 420/11571/21.

Окрім цього, варто зазначити, що проєктом рішення змінюються не лише внутрішні правила бюджетного процесу, а й встановлюється нова обов'язкова умова, від виконання якої залежить можливість приватних та корпоративних закладів дошкільної освіти отримувати відшкодування витрат за рахунок бюджету міста Києва.

Таким чином, проєкт визначає права та обов'язки суб'єктів господарювання у взаємовідносинах з органом місцевого самоврядування під час реалізації механізму бюджетної підтримки.

Запропоновані зміни не адресовані конкретному закладу освіти, а поширюються на невизначене коло суб'єктів освітньої діяльності, які здійснюють господарську діяльність у сфері дошкільної освіти та претендують на отримання коштів бюджету міста Києва.

Крім цього, встановлена вимога підлягатиме неодноразовому застосуванню під час вирішення питання про фінансування кожного такого суб'єкта, адже правовідносини виникають між суб'єктом владних повноважень — Київською міською радою, яка реалізує владні управлінські функції щодо визначення порядку використання коштів місцевого бюджету, та суб'єктами господарювання — приватними і корпоративними закладами дошкільної освіти, які набувають право на отримання бюджетного фінансування лише за умови дотримання встановлених рішенням ради вимог.

Отже, проєкт рішення встановлює загальнообов'язкові правила взаємодії між органом місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання щодо реалізації права на отримання бюджетної підтримки, регулює адміністративні відносини між ними, має нормативний характер, розрахований на неодноразове застосування та поширюється на невизначене коло осіб.

За сукупністю зазначених ознак проєкт рішення має ознаки регуляторного акта у розумінні статті 1 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

3. Висновок.

Враховуючи викладене, з урахуванням положень законодавства, проєкт рішення Київської міської ради від 09.06.2026 № 08/231-453/ПР «Про внесення змін до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості» потребує доопрацювання з урахуванням наданих пропозицій та зауважень.

З повагою
начальник управління

Сергій ТХОРИК

Інформація про електронні підписи (ЕП)

№ документа 08/30837

Дата реєстрації 30.06.2026

Документ зареєстровано у картотеці:

Вхідна

Вид документа:

Експертний висновок

Стислий зміст:

Висновок на проєкт рішення Київської міської ради від 09.06.2026 № 08/231-453/ПР «Про внесення змін до Порядку здійснення видатків на дошкільну освіту у місті Києві на основі базового фінансового нормативу бюджетної забезпеченості».

Кількість файлів: 2

Кількість ЕП: 2

ДОКУМЕНТ СЕД АСКОД ІТС ЄПІК

Київська міська рада
30.06.2026 № 08/30837

Перелік електронних підписів

П.І.Б.	Дати і час нанесення ЕП	Погодження	Час останнього нанесення ЕП
Кличко Віталій Володимирович Кількість ЕП: 1	30.06.2026 19:12:46 ;	30.06.2026 19:12:42 Розглянув;	30.06.2026 19:12:46
Тхорик Сергій Миколайович Кількість ЕП: 1	30.06.2026 09:53:50 ;		30.06.2026 09:53:50